

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

—ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ λόγῳ πνευματικῆς ὑπερκοπῶσεως ἦν ὑφίσταμαι διὰ τρίτην ἤδη φοράν οἱ ἰατροὶ μοι ἐπέβαλον νὰ ἐλαττώσω εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς πνευματικὰς μου ἀσχολίας ἀναγκάζομαι ὑπὸ τῆς σκληρᾶς ἀνάγκης νὰ ἐκδίδω προσωρινῶς εἰς τὸ ἐξῆς τὸ φύλλον κατὰ μῆνα μέχρι ἐξευρέσεως ἀντικαταστάτου διὰ τὴν διεκπεραιώσιν, ἀλληλογραφίαν, εἰσπραξίν, διαχείρησιν κλπ. ἄτινα ὅλα ἐβάρυνον μέχρι τοῦδε ἐμὲ προσωπικῶς ἐκτὸς τῶν ἄλλων πολλαπλῶν ἀσχολιῶν μου. Ἐβελπιστῶ ὅτι τάχιστα θὰ εὐρεθῆ οὗτος ὥστε ὄχι μόνον ν' ἀποκατασταθῆ ἡ τακτικὴ καὶ ὀμαλὴ κυκλοφορία τοῦ φύλλου ἀλλὰ καὶ ἐβδομαδιαίον νὰ γίνῃ καθ' ὅτι ἡ κοινωνία σύσσωμος τὸ ἀπαιτεῖ δεόντως ἐκτιμήσασα τὸ φύλλον μας. Ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἐγκαταλείψωμεν καὶ τὴν δημοσίαν τοῦ Καθηγητοῦ θέσιν ἵνα τελειῶς ἀπερισπάστως ἀφιερωθῶμεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ περιοδικοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐθνισάσαμεν ἐκτὸς τῆς ὑγείας μας καὶ χιλιάδας χρημάτων ὡς θὰ ἴδουν εἰς τὸ ἐπόμενον κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήγοντος ἔτους πάντες οἱ προσφιλεῖς ἀναγνώσται μας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

—ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εἰς τὸ τελευταίως ψηφισθὲν καὶ δημοσιευθὲν Σύνταγμα ὄχι μόνον ἀπεαβέσθη ἡ περὶ ἀμεταφράστου τῶν Ἰσραφῶν παράγραφος ὡς ἀναχρονισμὸς ἀνελεύθερος! ἀλλὰ καὶ αἱ περὶ Ἐκκλησίας διατάξεις σχεδὸν ἐξηφανίσθησαν, διότι ἐκρύβησαν εἰς μίαν παράγραφον τοῦ περὶ δημοσίου δικαίου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος! Ἄλλὰ τί δύναται νὰ περιμένῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς πολιτικούς τῆς ἐποχῆς μας ὅταν τόσον καταφῶρος προσβάλλουν τὴν Ἐκκλησίαν; καὶ ἀσεβοῦν πρὸς οὐσιώδεις ταύτης διατάξεις; Ἄρκει νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ὁ μὲν κ. ἐπέμενε ν' ἀπαληφθῆ ἅσα περὶ Θρησκείας διατάξεις ἀπὸ τὸ Σύνταγμα ὡς προσβλητικὴ καὶ ὡς παριστάσα τὸ Σύνταγμα Θεοκρατικόν! Ὁ δὲ κ. ἐξήτησε τὴν κατάρρησιν παντὸς Ἀποστολικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Κανόνος, ἐφ' ὅσον τὸ κέφι οἰουδήποτε πολιτικοῦ δι' οἰουδήποτε προσωπικὸν σκοπὸν ἤθελε νὰ ψηφίσῃ ἕνα νέον ἀντεκκλησιαστικόν! Ὁ δὲ κ. ἦτο τῆς γνώμης ὅτι ἂν ὁ λαὸς δὲν ἦτο εὐερέθιστος ὅταν θίγονται τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, καὶ ἂν ἡ περιστάσις δὲν ἦτο τόσον κρίσιμος ἐθνικῶς, ἄνευ διαταγμοῦ θὰ ἔλεγεν ὅτι τὸ περὶ Θρησκείας ἄρθρον θὰ ἦτο τελειῶς περιττόν! Ἄλλ' ὅταν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἀπέπνυνται οὕτω πως καὶ ἂν ἐκφέρουν τοιαύτας γνώμας πνευματικοὶ τοῦ λαοῦ ἡγέ-

ται, τί πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τῶν λαῶν; Πῶς θὰ μορφώσουν χαρακτήρας εἰς τὸν λαόν; Καὶ ποῖου εἴδους χαρακτήρες διαμορφοῦνται τοιοῦτοτρόπως;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

—ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΕΚΠΟΓΑΙ

Ἐπὶ τέλους δὲν θὰ λείψῃ ἡ ἀχαρακτήριστος καὶ τελειῶς ἀνίερως αὐτῆ τακτικῆ τοῦ νὰ μεταβάλλονται ἐκάστοτε αἱ Ἐκκλησῖαι εἰς ἐκλογικὰ τμήματα; Τὸ βάρβαρον καὶ ἀπολίτιστον τοῦτο ἔθος ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν τὸ ὅποιον ἐπεκράτησεν ἐπὶ αἰῶνα ἤδη ἐπὶ ἀνυπολόγιστῳ ζημίᾳ τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος τοῦ λαοῦ εἶναι καιρὸς νὰ λείψῃ. Τίς ἀποχρῶν λόγους ὑπῆρξεν ὅστις ἐπέβαλε νὰ γίνουσι αἱ παρεῖσαι ἐκλογαὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἀφ' οὗ ἦσαν δύο μόνον κάλπαι καὶ ἠδύναντο εὐκολώτατα νὰ γίνουσι εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέρος ἐκτὸς μόνον τῶν ἐκκλησιῶν; Τὰ κακὰ στέματα λέγουσι ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπιζητοῦν οἱ ἐχθρικοὺς διακείμενοι πρὸς τὴν θρησκείαν νὰ καταρρακώσωσι τὸ θρησκευτικὸν παρὰ τῆ λαφῶ συναίσθημα! Ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὸ τί συμβολίζει ὁ ναὸς καὶ τὸ τί γίνεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ κάπνισμα, τὰς βλασφημίας, τὰ ἀνοίκεια ἀστεία, τοὺς καυγάδας κλπ. θὰ ἴδῃ ὅτι τὰ πράγματα δικαιοῦν τὴν ἄνω μομφήν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

—“Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΗΧΩ”

Τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐν Ἀμερικῇ ἐκδιδόμενον θρησκευτικὸν περιοδικὸν εὐπρεστήθη νὰ ἀναγράφῃ λίαν κολακευτικὰ λόγια εἰς τὰς στήλας του διὰ τὸ περιοδικὸν μας. Ἐπὶ πλέον δὲ λίαν προθύμως ἀνέλαβε νὰ συστήσῃ καὶ νὰ διαδώσῃ τὸ ἡμέτερον περιοδικὸν μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων ὁμογενῶν καὶ δὴ συμπατριωτῶν μας. Εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου καὶ πάσης εὐγνωμοσύνης ὁ ἀκνεύρατος ἐκκλησιαστικὸς ἐργάτης ὅστις ἐκδίδει τὸ ἄνω περιοδικὸν Ἀρχιμ. Χαρίτων Παναγόπουλος διὰ τὸ πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν ἐνδιαφέρον καὶ ζηλόν του. Δὲν εὐρίσκομεν λόγους νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν ἡμῶν πρὸς τὸν ἄνω διαπρεπῆ κληρικὸν δι' ὅσα καὶ διὰ τὸ περιοδικὸν καὶ διὰ τὴν Ο. Χ. Ε. Ν. Πατρῶν καὶ διὰ τὸ Κατηχητικὸν σχολεῖον Ἀγ. Δημητρίου κατ' ἐπανάληψιν ἔγραψεν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

—“ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ”

ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν ἰδρύθη Σύλλογος θρησκευτικὸς ἐν Λευκάδι μὲ σκοπὸν τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν κατὰ Χριστὸν μέρφωσιν τῶν μελῶν καὶ τῆς ἐν γένει κοινωνίας, καὶ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν σωτηριαθῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἐγκαρδῶς συγκαίρομεν τοὺς πρωτεργάτας καὶ τὰ μέλη τῆς ἱεράς ταύτης ὀργανώσεως ἐπευχόμενοι πᾶσαν πρόδοον καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν τελείαν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπίτευξιν τοῦ ποθευμένου. Εὐτυχεῖς αἱ κοινωνίαι εἰς τοὺς κόλπους τῶν ὁποίων φύονται τοιαῦτα φωτῶρια! Ἡ κοινωνία τῆς Λευκάδος ἔχει ὑποχρέωσιν ἱερὰν καὶ ἀπαράβατον πολυτρόπως νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἀρτισύστατον τοῦτον Σύλλογον ἐπ' ἀγαθῶ καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῆς, καὶ καθ' ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τὴν Λευκάδα.